

ת"פ 47344/10/15 - מדינת ישראל נגד אחרמי סרחאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 47344-10-15 מדינת ישראל נ' סרחאן(עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש

מאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז חיפה - פלילי

נגד

אחרמי סרחאן ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מסרי

נאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון חלקי שלא כלל הסדר לעונש, בביצוע עבירות של החזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נ"ח], תשל"ג-1973, עבירה של כלים לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים (עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו הוסרה מכתב האישום המתוקן).

2. כאמור בעובדות כתב האישום, ביום 14.10.15 החזיק הנאשם בביתו בחיפה סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית וללא היתר כדין וכן כלי המשמש להכנת סם מסוכן או לצריכתו - משקל דיגיטלי המשמש להכנה ולצריכה של סם מסוכן וכן חשיש בכמות של 0.54 גרם נטו; 2 שקיות ובתוכן 114 אריזות שהכילו הרואין וכמות כוללת של 281.39 גרם נטו. באותו יום, בשעה 12:30 לערך, הגיעו שוטרים לבית על מנת לבצע צו חיפוש שניתן ע"י בית המשפט. הם דפקו בדלת מספר פעמים ללא מענה. לאחר זמן מה, הגיע הנאשם לבית ושאל את השוטרים לפשר מעשיהם במקום, הם הזדהו בפניו כאנשי משטרה והודיעו שבאו לבצע חיפוש וביקשו מהנאשם להזדהות. הנאשם הזדהה בכזב בשם בדוי "אחמד אחמד" ובמענה לשאלת השוטרים מי מתגורר בבית השיב שמתגורר בו חברו אחרמי חסאן וכי האחרון אינו נמצא בבית. למרות זאת זיהו השוטרים כי מדובר בנאשם והודיעו לו כי הוא מעוכב וביקשו שיפתח את דלת הבית. הנאשם טען שאין ברשותו מפתח בעוד שזה היה מונח על אדן החלון מבחוץ וטען בכזב כי אינו מתגורר בבית. בהמשך, פתחו השוטרים את הדלת, נכנסו ותפסו את הסמים המסוכנים שהיו מונחים בחלקם על שידה בסלון הביתה וחלקם על מדף במטבח, וכן את המשקל.

טענות המאשימה לעניין העונש

3. באשר לנסיבות העבירה נטען שהנאשם החזיק הרואין בכמות מסחרית כאשר הסמים היו מחולקים לאריזות נפרדות רבות, עובדה המעידה באופן מובהק על כך שהנאשם עוסק בסחר בסמים ועושה להפצתם כדרך חיים ממנה הוא מתפרנס. נטען שמדובר בסם מסוכן ביותר - "סם המוות" וכמות גדולה פי 937 מהכמות המקימה חזקה לשימוש עצמי על פי פקודת הסמים המסוכנים. יתר על כן נטען שעת הגיעו השוטרים לביתו לבצע חיפוש, הנאשם ניסה להכשיל את עבודתם ורק תושייתם של השוטרים הובילה

לתפיסת הסמים. נטען שבמקרה זה לא מתקיימות נסיבות הקשורות לביצוע העבירה המפחיתות את חומרת המעשה שכן הנאשם הבין את אשר עשה ואת הפסול במעשיו.

4. באשר למדיניות הענישה צוין שהעונש המקסימלי בגין העבירה עומד על 20 שנות מאסר ויש בכך כדי לבטא את עמדת המחוקק ביחס לחומרה היתרה של עבירות הסמים לצרכי מסחר. נטען שהענישה בעבירות אלה מבטאת מדיניות מחמירה (ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010); ע"פ 1945/13 **עאמר אחמד נ' מדינת ישראל** (5.10.2014)). כמו כן איזכרה המדינה מקרים נוספים: בע"פ 5958/13 **גיא שרגא סבג נ' מדינת ישראל** (29.7.2014), נאשם כבן 29 ללא עבר פלילי שהודה במסגרת הסדר טיעון על החזקה של 450 גרם קוקאין, הוגש תסקיר ללא המלצה שיקומית. נקבע מתחם ענישה שבין 2 - 6 שנות מאסר ונגזרו 3 שנות מאסר בפועל ולאחר התחשבות בנסיבותיו האישיות- שהוא אב לשלושה ילדים, הערעור לבית המשפט העליון נדחה.

בע"פ 1945/13 לעיל, הורשע הנאשם על סמך הודאתו בהחזקת 3.5 ק"ג הרואין שנאסף על ידו בגבול לבנון, הסתייעות ברכב לשם ביצוע פשע ונהיגה ללא רישיון בתוקף ונהיגה ללא בתוקף. לנאשם היה עבר פלילי. נקבע מתחם ענישה של 5 - 8 שנות מאסר לאור כמות הסמים והוטלו 6 שנות מאסר בפועל. הערעור לבית המשפט העליון נדחה.

בע"פ 8820/14 **זוהר שחר נ' מדינת ישראל** (17.5.2015), הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון על החזקת 112 גרם קוקאין. הנאשם כבן 30, בעל עבר פלילי. במסגרת ההסדר הגבילה המאשימה עצמה לעונש של עד 3 שנות מאסר וההגנה טענה באופן חופשי. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין 3 עד 5 שנות מאסר. התסקיר העלה שהנאשם החל בטיפול. בסופו של דבר הוטלו 3 שנות מאסר ונדחתה הבקשה לנקוט באפיק טיפולי. הערעור לבית המשפט העליון נדחה.

בת"פ 5864-03-12 **מדינת ישראל נ' טאעון** (10.9.2012) הודה הנאשם בהחזקת 94 גרם הרואין מחולקים למנות. הנאשם היה בעל עבר פלילי, בין היתר בעבירות סמים. ניתן תסקיר שלילי ועוד צוין שהנאשם ביצע את העבירות בעוד שמאסר על תנאי בר הפעלה מרחף מעל ראשו. נגזרו 4 שנות מאסר בפועל.

5. נטען שנפגעו הערכים החברתיים המוגנים של שמירה על שלומו ובריאותו של הציבור ושמירה על הסדר הציבורי ושלטון החוק. נטען שהפגיעה בערכים המוגנים היתה משמעותית מאוד לאור סוג הסם וכמותו והמדינה טענה למתחם הולם שבין 3 עד 5 שנות מאסר. נטען שהנאשם אמנם הודה וחסך זמן והוא אב לארבעה ילדים אך נטען שניתן תסקיר שלילי. נטען שעל פי הפסיקה יש ליתן משקל נמוך לנסיבות אישיות. על כן ביקשה המדינה שיוטל מאסר בפועל בתוך המתחם, מאסר על תנאי ממושך, קנס, וכן יוכרז על הנאשם כ"סוחר סמים" ויחולט הסך של ₪ 2,043 (הנאשם הביע הסכמה לחילוט הכסף).

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

6. בתחילת דבריו הזכיר הסניגור כי יש להתחשב בעובדה כי הנאשם לא ניהל את ההליך וחסך זמן למערכת

המשפט. בהמשך הוא התייחס לפסיקה שהוגשה על ידי המדינה - נטען כי בע"פ 5958/13 דובר בכמות גדולה בהרבה של סם וסם מסוכן יותר. הסיגור הזכיר כי גם בהתחשב באמור, בסופו של דבר נגזרו 3 שנות מאסר בפועל. נטען כי ע"פ 1945/13 אינו רלוונטי לענייננו כיוון שנסיונותיו שונות לחלוטין.

7. הסיגור אזכר את המקרים הבאים: ת"פ 15535-02-12 **מדינת ישראל נ' אבו שמלה** (24.1.2013) שם הודה הנאשם בשני אישומים של סחר בסם מסוכן (הרואין בכמויות בין 20 - 30 גרם) כאשר לחובתו 9 הרשעות קודמות ו-6 תקופות מאסר וניתן תסקיר שלילי. באותם מקרים היה מדובר בסחר של ממש.

בת"פ 20057-10-12 **מדינת ישראל נ' עומר אבו כליב** (21.5.2013) נתפס כקילו קוקאין. למרות שלחובת הנאשם עבר פלילי עשיר הוטלו עליו 12 חודשי מאסר בלבד (על נאשם אחר הוטלו 23 חודשי מאסר בפועל) במסגרת הסדר שכלל רכיב העונש.

בת"פ 604-06-09 הורשע הנאשם על פי הודאתו במסגרת הליך גישור בעבירות סחר בסמים (שתי עסקאות, 100 ו-150 גר' הירואין) הוטלו 52 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 37783-11-13 **מדינת ישראל נ' בילאל עומר** (2.3.2015) בעקבות הודאתם בעבירות של סיוע להחזקת סם והחזקת סם, 990.39 גר' הירואין, הוטלו 34 חודשי מאסר ו-18 חודשי מאסר בהתאמה על הנאשמים.

8. הסיגור הסתמך על הדברים שנכתבו בתסקיר כשיקולים לקולא ביחס לנאשם. נטען כי מדובר במעידה "ראשונית". בנוסף, הוזכרו נסיבותיו האישיות של הנאשם, שיש לו שלוש בנות ואשתו בהריון מתקדם.

9. הנאשם עצמו הביע חרטה על מעשיו.

דין

10. תסקיר שירות המבחן תיאר את קורותיו של הנאשם: הוא בן 22.5, נשוי, אב לשלוש בנות קטנות ואשתו נמצאת בהריון מתקדם. טרם מעצרו התקיים מקצבת הבטחת הכנסה וסיוע משפחתי. בעבר עבד במפעל פלסטיק. הוא התקשה להתמודד עם הצורך לנהל אורח חיים עצמאי והתדרדר לחברה שולית. הוא נשר מלימודים לאחר 6 שנות לימוד בלבד ואינו יודע קרוא וכתוב. מרבית משפחתו הקרובה מנהלת חיים נורמטיביים. לטענתו התחיל לעסוק בסחר בסמים בעקבות לחץ כלכלי (יוער כי פרטים אלו לרבות נושא הסחר אינם כלולים בכתב האישום) והוא התפתה לאפשרות להרוויח כסף קל. אין לחובתו עבירות קודמות. שירות המבחן העריך כי הנאשם מקבל אחריות פורמלית בלבד בגין ביצוע העבירה ומתקשה לקחת אחריות בגינה. הוערך כי קיים סיכון גבוה לחזרה על פעילות עוברת חוק וכי הנאשם הינו בעל דפוסי התנהגות וחשיבה עברייניים. לא הובאה המלצה טיפולית או עונשית בסופו של דבר.

11. הערכים המוגנים שנפגעו הם בטחון הציבור ושלומו. אין צורך להרחיב על הסיכון החברתי שבנגע הסמים שפוגעים בכל רבדי החברה וביתר שאת בשכבות החלשות (ע"פ 7070/03 עליאן זניד נ' מדינת ישראל (3.4.2006)). מידת הפגיעה במקרה דנן היתה בינונית כאשר לא בוצע סחר בפועל, אם כי נמצאה כמות מכובדת של סם מסוכן. מבחינת נסיבות הקשורות לביצוע העבירה, חלקו היחסי של הנאשם היה מוחלט, הנזק שצפוי מעבירות סמים גדול והנאשם יכל להבין את הפסול במעשיו. מדיניות הענישה משתקפת היטב מהפסיקה שאוזכרה על ידי הצדדים.

12. מכל האמור הגעתי למסקנה כי מתחם הענישה ההולם נמצא בין 20 - 40 חודשי מאסר בפועל.

13. לקולא, יש מקום להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם וכי הוא לא הורשע קודם למקרה דנן. כמו כן יש מקום להתחשב במצבו האישי ומשפחתו, ילדותיו ואשתו. כמו כן, יש מקום להתחשב באופן מהותי בהודאתו המוקדמת אשר חסכה זמן למערכת המשפט וגם מבטאת קבלת אחריות בגין העבירה.

14. מכל האמור הגעתי למסקנה כי יש להשית על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. 30 חודשי מאסר בפועל כאשר מתקופה זו תנוכה תקופת מעצרו מיום 14.10.2015 עד היום.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידת והנאשם יבצע עבירת סמים מסוג פשע שלא לצריכה עצמית.

ג. מוטל קנס בסך ₪ 5,000 לתשלום עד ליום 31.7.16.

ד. הנאשם מוכרז כסוחר סמים.

ה. הסכום בסך 2,043 ש"ח יחולט.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח אדר ב' תשע"ו, 07 אפריל 2016, בנוכחות ב"כ הנאשם, הנאשם ובהעדר ב"כ המאשימה בשל עיצומי הפרקליטות.

דניאל פיש , שופט